

1

Algemeen

Wil u a.u.b. vóór u deze les start de **Inleiding**/paragrafen 2, 3 en 5 lezen (**De Arabische taal, Het Arabisch alfabet en Gebruik van de mediasteun**).

Letters

1

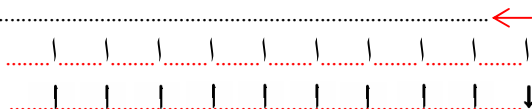

De eerste en meest voorkomende letter is ا, en die heet *alif*. *alif* markeert de volgende geluiden:

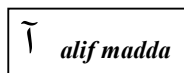
- aan het begin van het woord: één van de *korte* klinkers *a-*, *i-*, *u-* (zoals in de Engelse woorden ,pat, pit, put': nota bene *a-* en *u-* niet zoals in het Nederlands).
- midden in het woord, een *lange* klinker, die wij met *-ā-* transcriberen. Stel u voor dat u het Engelse woord ,pat' zou zeggen, maar met een *lange* klinker *ā-*: ,pa-a-at'.
- aan het eind van sommige woorden: een korte Engelse *-a*.

ا *alif* is een zogenoemde ,niet verbonden' letter; dit betekent dat die nooit aan de volgende letter (links), wordt verbonden.

alif staat op de schrijflijn, maar is ,lang', zoals een Europese l. **Schrijf** deze letter meerdere keren, en begin rechts op de pagina:

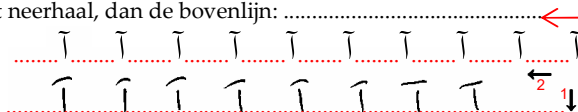
2

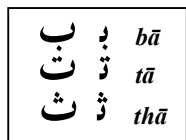
alif met een streep boven het ,hoofd' toont een lang *ā-* (zie paragraaf 1 boven) aan het woordbegin.

Deze variant van *alif* heet *alif madda*.

Schrijf herhaaldelijk deze letter: eerst het neerhaal, dan de bovenlijn:

3

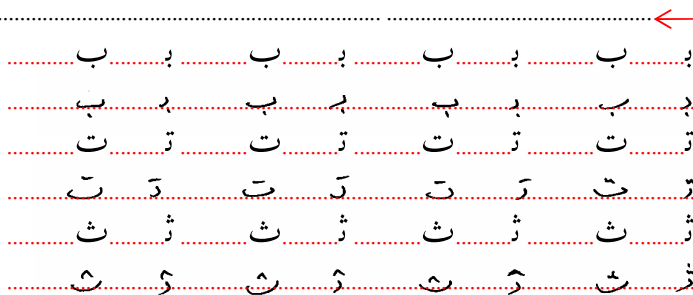
De geluiden *b*, *t* en *th* (*th* zoals *th* in het Engelse 'think') worden met de letters *bā*, *tā* en *thā* geschreven (zie paragraaf 1 boven voor de uitspraak van de *ā*). Deze letters zijn alle ,plat', d.w.z. niet ,lang' zoals *alif*. Zij liggen op de schrijflijn.

In onze transcriptie (omschrijving) heeft elk geluid alleen één symbool, en elk symbool alleen één geluid, ongeacht zijn plaats in het woord.

De letters *bā*, *tā* en *thā* zijn alle ‘verbonden’, d.w.z. zij worden met de volgende letter in hetzelfde woord aan elkaar geschreven. Elk van deze letters heeft twee mogelijke vormen: wij schrijven de korte vorm بَ تَ ثَ aan het begin of in het midden van het woord, en de langere vorm (de ‘volle’ vorm) بَ تَ ثَ aan het eind van het woord, of wanneer de letter alleen staat.

Deze drie letters zijn, behalve met hun punten, identiek. De punten zijn deel van de letters, zoals bijvoorbeeld in onze letters i en j. De punten liggen bij *bā*, *tā*, *thā* boven resp. beneden het begin van de korte vorm en boven resp. beneden het midden van de volle vorm. Bij alle letters met punten schrijven wij eerst het profiel (← van rechts naar links), dan het punt of de punten.

Dit zijn de druk- of type-vormen. In het normale handschrift worden twee punten meestal een koppelteken (–), en drie punten iets gelijk een ‘dakje’ of circumflex (^). Schrijf een hele regel van elke letter, eerst met de punten zoals gedrukt, dan met – of ^ zoals in het dagelijkse handschrift. Begin van rechts

Wij kunnen nu enkele woorden schrijven. Het ا schrijven wij neerwaarts, behalve in zijn midden- of eindvorm, dus wanneer het met een voorafgaande letter is verbonden; in deze setting schrijven wij het naar boven. Denk eraan, dat *alif* nooit met de *volgende* letter verbonden is, dus naar links. Merk op dat wij korte midden- en eindklinkers normaal niet schrijven. Noteer ten slotte het hoogteverschil tussen *alif* (hoog) en *bā-tā-thā* (plat).

Bij het schrijven van een woord begin met de eerste *ligatuur*, d.w.z. de eerste geïsoleerde letter of lettergroep – zonder *gescheiden tekens*; (de gescheiden tekens die wij tot dusver hebben geleerd, zijn de punten en *madda*); dan voegt u de eventuele gescheiden tekens eraan; dan de volgende ligatuur; en zo verder. (NB: Wij doen iets gelijkaardigs in het Nederlands: met een woord zoals *gelijktijdig* bijvoorbeeld schrijven wij vaak eerst de ligatuur, en pas daarna de dwars-streep op de *t* en de punten op de *i*'s en *j*'s.)

Dubbelklik op het eerste **punaïse-icoon**, om **H3.pps** te openen, en kijk naar het handschrift van باب *bāb*, en dan op het tweede **punaïse-icoon**, om **H4.pps** te openen en het handschrift van اثاث *athāth* (zie lijst beneden) te zien.

Lees en schrijf (rechts beginnen) nu:

أب *ab* vader آب *āb* augustus
 اثاث *athāth* meubel **H4** باب *bāb* deur **H3**
 ثابت *thābit* vast, stevig

Open met een dubbelklik **S1.wav**, luister naar de woorden, en herhaal ze (in de pauzen).

Het Arabisch heeft geen onbepaald lidwoord ‘een’; bijvoorbeeld betekent het woord أب *ab* in het Nederlands zowel ‘vader’ als ‘een vader’, en باب *bāb* ‘deur’ of ‘een deur’.

Regel van de korte klinkers: Korte klinkers (*a, i, u*) in het midden of aan het eind van een woord worden normaal niet geschreven. In enkele woorden duidt een eind-*alif* een korte -a aan.

6

جَا *jā*

De ‚verbonden‘ letter *jā* toont:

- bij begin van het woord: de medeklinker *j-* (zoals in het Nederlandse *jaar*).
- midden in het woord, of aan het eind van het woord: ofwel de medeklinker *-j-* (zie boven), ofwel de lange klinker *-ī-* (zoals *i* in het Nederlandse *machine*), ofwel de tweeklank *-ay-* (zoals in Engels *day*).

Net zoals de reeds gestudeerde *bā-tā-thā* groep heeft deze letter een korte vorm in het begin of het midden van het woord, en een volle vorm, die aan het einde van het woord ofwel geïsoleerd staat. De korte vorm lijkt op de korte vorm van *tā*, maar met beide punten beneden. De volle vorm is diep en ziet er totaal anders eruit; zij zwaait naar beneden en weer naar boven. **Schrijf** meermaals de letters *īā*, eerst met punten en dan met een korte streep zoals in het handschrift:↵

ي ي ي ي ي
ي ي ي ي ي

 Nogmaals enkele woorden. Eerst **H5.pps** **openen** en het handschrift van **بنتین** *bintáyn* (zie beneden) bekijken.

Lees en Schrijf dan deze woorden (niet vergeten: begin- *jā* moet *j-* zijn, terwijl midden- of eind- *jā* zowel *j*, *ī* of *ay* kan zijn):

بيت bayt huis بيتين baytáyn* twee huizen
اثنتين ithnáyyn twee بنائات binā'āt gebouwen
بنتين bintáyn twee dochters H5

* Let goed op het geluid van *ay* (– zoals in het Engels, zie boven).

 Nu **S3.wav** openen, beluisteren, en (in de pauzes) herhalen.

De letters ذ ز ن ي in hun korte vorm noemen wij 'tandletters'; de vorm د is een 'tand'. Volgt er volvormig ي na één of meerdere tanden, dan gebruiken wij bijzondere handschriftvormen, die u beter altijd gebruikt, ook wanneer zij in de drukvorm ontbreken:

tand + eind- ي: ني نى tanden + eind- ي: سي سي

Lees en schrijf:

ابي	ábī mījn vader	بناتي	banātī mījn dochters
بابائي	jābānī { Japanner, Japans	بنتي	bīntī mījn dochter
ابني	ibnī mījn zoon	بيتي	bāytī mījn huis

(Niet vergeten, bij de uitspraak de geaccentueerde klinker te betonen: *ábī*.)

 Nu **S4.wav** openen, beluisteren en herhalen.

Oefening 4 Sorteert deze woorden naar uitspraak en betekenis in het Nederlands. Het eerste is al gerangschikt:

(a) بيت *bayt* huis (b) بني *binī* (c) بنات *bināt* (d) ابني *ibnī*
binājāt, bīntī, ibnī; gebouwen, mijn zoon, mijn dochter

Oefening 5 Schrijf alle Arabische woorden die u al kent, die (a) met ا of آ beginnen, ofwel (b) met ي eindigen, of (c) ن bevatten. Uitdrukkingen met de betekenis 'mijn' of 'twee' tellen niet mee.

De oplossingen van deze oefeningen vindt u na deze paragraaf.

Wij hebben al gezien dat een lang $\bar{a}$ - aan het begin van een woord met ...¹ *álif-mádda* wordt geschreven (paragraaf 2 boven). Noteer nu dat iedere andere lange klinker (of tweeklank) aan het begin van een woord met een *álif* binnengeleid moet worden. Dus wordt $\bar{t}$ - of *ay*- aan het begin van een woord ...² geschreven (...³ aan het begin van het woord zou als medeklinker *j*- luiden).

 55.wav openen, beluisteren en herhalen. Dan lees en schrijf:

..... این اَیْنا waar

Regel van de begin-klinker: Lang *ā-* aan het begin van een woord wordt met ...⁷ (*ālif-mādda*) geschreven. Elke andere lange klinker (of tweeklank) aan het begin van het woord moet in het schrift door *ālif* ingeleid worden.

Oplossing van de Oefeningen

1 (b) **آب** *āb* augustus (c) **اثاث** *athāth* meubels (d) **باب** *bāb* deur.

2 (b) آب, (c) اثاث, (d) باب. De andere *álifs* zijn kort, *a* uitgesproken.

3 De letter **þ** heeft de volle vorm aan het einde van het woord en de korte vorm aan het begin of in het midden van het woord. En het woord wordt niet als één ligatuur geschreven, omdat het na **l** *álif* moet breken, daar *álif* niet aan volgende letter verbonden is, d.w.z. het is zelf een *niet verbonden* letter.

4 (b) بنتي *bintī* mijn dochter (c) بنايات *binājāt* gebouwen (d) ابني *ibnī* mijn zoon.

5 De lijst van de tot nu geleerde woorden (in hun volgorde) luidt:

(a) آ، اب، اثاث، ابن، انت، انا (b) ياباني

بنت، ابن، انت، انا، نبات، بنات، بنایات، یابانی (c)

Meer dan 9 op 15 herhaald? Dan hebt u goed gepresteerd. Heeft u minder, dan is het raadzaam de vergeten woorden opnieuw door te lezen en te noteren.

Testen

1 Schrijf de letters als één enkel woord. Bijvoorbeeld: (a) بیت - بی ت

(a) بی ت (b) بی تی ن (c) اب نی (d) اثا ثی

2 Lees uw handgeschreven antwoorden van Test 1 voor. Bijvoorbeeld: (a) *bayt*.

3 Lees deze woorden voor. Bijvoorbeeld: (a) *banāt*:

(a) بنات (b) اثنین (c) یابانی (d) این (e) ابنی

4 Schrijf. Bijvoorbeeld: (a) ابني

(a) *ibnī* (b) *bintāyn* (c) *binājātī* (d) *bābāyn* (e) *āyna* (f) *athāthī*

5 Lees deze woorden. Hoe klinkt ا in elk voorbeeld? Leg uit, waarom. Bijvoorbeeld klinkt het in

(a) ابن *ibn*, daar ا als eerste letter een korte klinker markeert, in dit geval *i*:-

(a) ابن (b) باب (c) آب (d) نبات (e) اثنين

NB: De oplossingen van de testen vindt u in hoofdstuk 16.

Samenvatting

Als u in dit boek als beginnening al dit punt bereikt heeft, heeft u veel gepresteerd. U heeft zes letters geleerd, waarvan vijf heel veel voorkomen, uit het alfabet van 28. U heeft 23 woorden gelezen, geschreven, gehoord en uitgesproken. U heeft het schrijven van drie woorden op uw scherm kunnen meevolgen. U zult veel meer horen en zien. Ook als het nu moeilijk lijkt, geef het niet te vroeg op. *Ga verder*; alles zal duidelijker worden, en u zult aan zelfvertrouwen winnen, terwijl u vordert. Het baart goed.

*